

Protokoły mędrców Syjonu – 5

10 czerwca 2018

Przedstawiamy piąty i ostatni odcinek najbardziej kontrowersyjnej książki świata, która uważana jest za mistyfikację, a której nie należy wyśmiewać widząc, że przedstawiony w niej plan ktoś realizuje na naszych oczach.

PROTOKÓŁ 16

§ 1. Całkowite zniesienie autonomii (samorządu) uniwersytetów

Aby zniszczyć wszelkie siły zbiorowe, oprócz naszej, unieszkodliwimy pierwszy stopień zbiorowości, czyli uniwersytety, przekształcimy je w kierunku nowym. Dyrekcja ich i profesorowie będą przygotowani do zawodu swego przy pomocy tajnych szczegółowych programów działania, od których nie będą mogli odstępować bezkarnie. Profesorowie będą mianowani ze szczególną oględnością i w zupełności zależni od rządu.

§ 2. Nauka prawa państwowego i spraw politycznych dla grona wybranych!

Z programów Protokółów uniwersyteckich wykluczymy prawo państwowe, zarówno jak i wszystko, co dotyczy spraw politycznych. Nauki te będą Protokołana niewielu dziesiątkom osób, wybranych z liczby wtajemniczonych, dzięki wybitnym zdolnościom. Uniwersytety nie powinny wypuszczać ze swoich murów młokosów, smażących plany konstytucji, o których nawet ojcowie ich nie mieli nigdy najmniejszego pojęcia.

Niewłaściwe skierowane wtajemniczenie znacznej liczby osób w sprawy polityczne wytwarza utopistów i złych poddanych, jak to sami możecie sprawdzić na przykładzie ogólnego wychowania gojów w tym kierunku. Dla nas było konieczne wprowadzenie do ich wychowania tych wszystkich zasad, które tak świetnie poderwały ich ustrój. Kiedy obejmiemy władzę, wówczas usuniemy

z wychowania wszelkie przedmioty wywołujące zamęt i uczynimy z młodzieży posłuszne dzieci władzy.

§ 3. Zastąpienie klasycyzmu

Klasycyzm oraz wszelkie studia nad historią starożytną, zawierającą więcej złych, niż dobrych przykładów, zastąpimy przez studia nad programem przyszłości. Wykreślimy z pamięci ludzi wszystkie fakty z wieków minionych, niepożądane dla nas, pozostawiając tylko te, które uwydatniają wszelkie omyłki rządów gojów. Nauka życia praktycznego, ustroju obowiązującego stosunków wzajemnych między ludźmi, unikania złych przykładów egoistycznych, siejących zarazę zła oraz wszelkie podobne kwestie o charakterze wychowawczym, będą stały na czele programu Protokółów, ułożone według specjalnego planu dla stanu każdego. Nauczanie w każdym razie nie będzie uogólniane. Podobne postanowienie sprawy jest szczególnie ważne.

§ 4. Wychowanie stanów

Każdy stan społeczny winien być wychowany w ścisłym rozgraniczeniu odpowiednio do pracy i przeznaczenia. Geniusze przypadkowi zawsze umieli i będą umieli wślizgnąć się do innych stanów. Zupełnym szaleństwem byłoby dla tych wypadków nielicznych pozwalać wchodzić do szeregów cudzym ludziom bez zdolności, odbierając stanowiska osobom odpowiednim z pochodzenia i zajęcia. Wiecie sami, jakie to dało wyniki gojom, którzy dopuszczali do podobnie jaskrawego nonsensu.

§ 5. Sławienie panującego władcy syjońskiego

Chcąc, żeby władca zajął pewne miejsce w sercach i umysłach poddanych, należy w czasie działalności jego prowadzić w szkołach i na placach publicznych Protokoły z nauczaniem o pożytkach działalności, jego znaczeniu i wszystkich dobroczynnych zapoczątkowaniach.

§ 6. Kasacja wolnego nauczania

Skasujemy wszelkie nauczanie wolne. Młodzież ucząca się będzie miała prawo zbierania się wraz z rodzicami w zakładach naukowych niby w klubach. W czasie zebrań tych w dni świąteczne profesorowie będą miewali odczyty, rzekomo wolne, na temat stosunków ludzkich, o zasadach.

§ 7. Zamach na niepodległość myśli gojów

Wiedząc, dzięki doświadczeniu wielu wieków, że ludzie żyją i powodują się ideami, że idee te są wchłaniane za pośrednictwem wychowania dawanego z jednakowym powodzeniem ludziom wszelkiego wieku, przy użyciu, rzecz prosta, odmiennych systemów – połkniemy i skonfiskujemy na korzyść naszą ostatnie przejawy niepodległości myśli, które już od dawna zwracamy w kierunku potrzebnych nam spraw i idei.

§ 8. Nauka pogładowa

System ukrócenia myśli jest już czynny w formie tak zwanego systemu nauki pogładowej, mającej zamienić gojów w bezmyślne, uległe zwierzęta, potrzebujące metody pogładowej, by nauczyć się czegoś. Jeden z najlepszych agentów naszych we Francji, mianowicie Bourgeois, ogłosił już nowy program wychowania pogładowego.

PROTOKÓŁ 17

§ 1. Adwokatura

Adwokatura wytwarza ludzi zimnych, okrutnych, upartych. pozbawionych zasad, zajmujących zawsze stanowisko bezosobowe, czysto legalne. Przyzwyczajeni do traktowania wszystkiego z punktu widzenia korzyści dla obrony, nie zaś z punktu dobra społecznego jej wyników – zwykle nie odmawiają podjęcia się żadnej obrony, domagają się za wszelką cenę uniewinnienia, czepiając się drobnych kruczków jurysprudencji i w ten sposób demoralizują sąd. Dlatego ten zawód ściśniemy w wąskich ramach, które sprowadzą go do sfery urzędniczo-wykonawczej. Adwokaci zarówno jak i sędziowie, będą pozbawieni prawa

porozumiewania się ze stronami, otrzymując sprawy jedynie od władz sądowych, badając je tylko na zasadzie podań i dowodów, broniąc klientów swoich na zasadzie faktów, ustalonych przez badanie sądowe.

Honorarium otrzymywać będą ze względu na zalety obrony. Będą to zwykli referenci praw na rzecz sprawiedliwości, stanowiący przeciwwagę dla prokuratorów, którzy będą referentami na rzecz oskarżenia. Skróci to procedurę sądową. W ten sposób wprowadzona będzie obrona uczciwa, bezstronna, nie dla zysków lecz z przekonania. Położy to kres praktykowanemu obecnie przekupywaniu kolegów obrońców oraz ich porozumieniu się, by tylko ten, kto zapłaci, wygrywał sprawę.

§ 2. Dyskredytowanie (psucie opinii) kleru gojów.

Postaraliśmy się już zdyskredytować duchowieństwo gojów i w ten sposób uniemożliwić posłannictwo jego, które obecnie mogłoby nam bardzo przeszkadzać. Wpływy duchowieństwa maleją z dniem każdym.

§ 3. Wolność sumienia

Wolność sumienia jest teraz głoszona wszędzie, a więc lata jedynie dzieli nas od chwili zupełnego upadku chrześcijaństwa. Z innymi wyznaniem mamy sobie radę jeszcze łatwiej lecz mówić o tym byłoby przedwcześnie. Klerykalizm i klerykałów ujmemy w takie karby, żeby ich wpływy zwróciły się w kierunku odwrotnym do ich ruchu poprzedniego.

§ 4. Plany syjońskie odnośnie dworu papieskiego

Kiedy nadejdzie chwila ostatecznego zniszczenia dworu papieskiego, wówczas palec niewidzialnej ręki wskaże narodom w stronę dworu tego, kiedy zaś narody rzucą się tam, wystąpimy w charakterze obrońców jego, by nie dopuścić do znacznego upuszczenia krwi. Przy pomocy dywersji tej wdrzemy się do wnętrza tego dworu, którego nie opuścimy, nie zniszczywszy uprzednio całej jego siły.

§ 5. Król żydowski – papieżem, patriarchą świata

Król żydowski będzie rzeczywistym papieżem całego świata, patriarchą kościoła międzynarodowego.

§ 6. Sposoby walki z istniejącym Kościołem

Dopóki nie wychowamy młodzieży w zasadach nowych wiar przejściowych, a następnie – naszej, nie zaczepimy jawnie Kościoła istniejącego, który będziemy zwalczali przez krytykę, wywołującą schizmy.

§ 7. Zadania syjońskiej prasy współczesnej

Nasza prasa współczesna w ogóle będzie piętnowała sprawy państwowe, religijne, brak zdolności gojów, wszystko to w wyrażeniach pogardliwych, żeby na wszelki sposób poniżyć ich tak, jak to umie zrobić tylko nasze genialne plemię.

§ 8. Policja w państwie syjońskim

Państwo nasze będzie apologią bożka Winszu, stanowiącego wcielenie tego państwa: w stu dłoniach naszych dzierżyć będziemy sprężyny maszyny społecznej. Będziemy wiedzieli o wszystkim bez pomocy policji urzędowej, która w formie, opracowanej przez nas dla gojów, przeszkadza rządowi widzieć wiele rzeczy. Zgodnie z programem naszym trzecia część poddanych naszych będzie śledziła pozostałe części w poczuciu obowiązku w myśl zasady służenia dobrowolnego państwu. W czasie tych zajęć szpiega i denuncjanta nic nie będzie hańbiło. Przeciwnie nawet – będzie chwalebne lecz denuncjacje bezpodstawne będą surowo karane, by zapobiec szerzeniu się nadużyć w tym kierunku. Agenci nasi będą należeć zarówno do wyższych, jak i do niższych klas społecznych.

Będą tu również wydawcy, drukarze, księgarze, subiekci, robotnicy, stangreci, lokaje itd. Policja podobna nieprawna, nieupoważniona do jakiegokolwiek samowoli, a więc pozbawiona władzy, będzie tylko świadczyła i denuncjowała. Kontrola jej

doniesień oraz ewentualne areszty będą zależne od grupy odpowiedzialnej kontrolerów do spraw policji. Aresztowań będzie dokonywał korpus żandarmerii oraz policja miejska. Osoba, która nie zawiadomi o czymś widzianym lub słyszonym z zakresu kwestii politycznych, będzie pociągana do odpowiedzialności za ukrywanie przestępstwa, o ile da się to udowodnić.

§ 9. Szpiegostwo na wzór szpiegostwa kahalnego

Podobnie jak dziś bracia nasi pod odpowiedzialnością osobistą obowiązani się denuncjować przed kahałem odstępców lub osoby działające przeciwko niemu – tak samo w naszym państwie wszechświatowym wszystkich naszych poddanych obowiązywać będzie przestrzeganie służenia państwu w tym kierunku.

§ 10. Nadużycie władzy

Organizacja taka wypleni nadużycie władzy, dokonywane przy pomocy siły, przekupstwa, słowem to, co poprzednio wprowadziliśmy do obyczajów gojów przy pomocy rad i teorii praw nadczłowieczeństwa. Lecz czyż inaczej moglibyśmy osiągnąć zwiększenie przyczyn nieładu w ich administracji?

W liczbie środków odnośnych, jednym z najważniejszych są agenci, służący do przywrócenia porządku, a posiadający możliwość przejawiania i rozwijania w tej działalności samowoli, przede wszystkim zaś łapownictwa.

PROTOKÓŁ 18

§ 1. Środki ochronne dla władzy syjońskiej

Jeżeli będziemy potrzebowali zastosować wzmocnione środki ochronne (najstraszniejsza trucizna dla powagi władzy), urządzimy wówczas symulowane zaburzenia lub wybuch niezadowolenia, wyrażanego przez mówców uzdolnionych, do których przyłączą się zaraz współmyślący. Da nam to powód do rewizji ze strony sług, pracujących w policji gojów.

§ 2. Nadzór nas spiskowcami

Ponieważ większość spiskowców działa z miłości dla sztuki, z zamiłowania do gadulstwa, nie będziemy niepokoili ich przed rozpoczęciem działań z ich strony, lecz tylko wprowadzimy do ich sfery elementy obserwacyjne. Należy pamiętać, że powaga władzy maleje przez wykrywanie częstych spisków: jest niejako przyznaniem się do bezsilności lub, co jeszcze gorsze, do niesłuszności własnej.

§ 3. Jawność środków obrony władzy – zgubą dla tejże władzy

Wiadomo wam, że zniszczyliśmy powagę panujących przez ciągłe zamachy, dokonywane przez agentów naszych, będących ślepymi baranami w naszym stadzie. Wystarczy kilka zdań liberalnych, by skłonić ich do popełnienia zbrodni, byle tylko posiadała ona zabarwienie polityczne. Zmusimy panujących do przyznania się do bezsilności przez ogłaszanie jawnych środków ochrony i w ten sposób zniszczymy powagę władzy.

§ 4. Ochrona króla żydowskiego

Władca nasz będzie strzeżony przez niewidoczną straż, bowiem nie dopuścimy do tego, by powstało przypuszczenie, że istnieje przeciwko niemu spisek, z którym nie będąc zdolny walczyć, musi się przed nim chować. Gdybyśmy dopuścili do istnienia takiego przypuszczenia, jak to robili i robią goje – tym samym podpisałibyśmy wyrok, jeżeli nie na niego samego, to na dynastię jego w przyszłości niedalekiej.

Wedle ściśle zachowywanych pozorów władca nasz będzie używał władzy swej tylko dla dobra narodu, nigdy zaś dla celów własnych lub dynastycznych. Toteż dzięki zachowaniu podobnego decorum, władza jego będzie strzeżona przez samych poddanych, którzy będą ją ubóstwiali, świadomi, że z nią związana jest pomyślność każdego obywatela państwa, bowiem od władzy tej zależy porządek ustroju społecznego. Strzec władcę jawnie, to znaczy uznać słabość organizacji jego siły.

Władca nasz w czasie wystąpień publicznych będzie zawsze otoczony tłumem jakby ciekawych mężczyzn i kobiet, którzy zajmą pierwsze szeregi koło niego na pozór wypadkowo i będą rzekomo przez poszanowanie ładu wstrzymywali szeregi następne. Będzie to przykładem powściągliwości i dla innych. Jeżeli w tłumie znajdzie się petent, usiłujący podać prośbę, przedzierając się przez szeregi, wówczas pierwsze z nich winny przyjąć prośbę i w oczach petenta podać ją władcy, aby wszyscy widzieli, że prośba dosięgła celu, a więc istnieje kontrola ze strony samego władcy. Aureola władzy wymaga dla swego istnienia by naród mógł mówić „gdyby o tym król wiedział!” albo: „król o tym wie”.

§ 5. Mistyczna powaga władz

Z chwilą utworzenia ochrony urzędowej znika powaga władzy. Każdy, kto posiada pewną dozę śmiałości, uważa się za jej gospodarza. Wywrotowiec zyskuje świadomość swojej siły i czeka momentu odpowiedniego do wykonania zamachu na władzę. Gojom głosiliśmy coś wręcz przeciwnego, ale widzimy też przykłady, do czego doprowadziły środki ochrony jawnej.

§ 6. Aresztowania za najmniejszym podejrzeniem

Przestępcy będą u nas aresztowani przy pierwszym, o tyle o ile, uzasadnionym podejrzeniu: nie należy w obawie popełnienia ewentualnej pomyłki dawać możność ucieczki osobom podejrzany o przestępstwo polityczne, za które karać będziemy istotnie bez litości. Jeżeli do pewnego stopnia dopuszczalne jest badanie pobudek w wykroczeniach zwykłych, to nie będzie uniewinnienia dla osób zajmujących się kwestiami których nikt, prócz rządu, nie rozumie. Zresztą nawet nie wszystkie rządy znają się na prawdziwej polityce.

PROTOKÓŁ 19

§ 1. Prawo składania prośb i projektów

Nie pozwalając na samodzielne zajmowanie się polityką,

będziemy natomiast popierali wszelkie podania i petycje, podające do uznania rządu różne projekty polepszenia bytu narodu: ujawni nam to braki lub kaprysy naszych poddanych, na które będziemy odpowiadali wykonaniem lub uzasadnionym odrzuceniem, które uwidoczni krótkowzroczność osoby mylnie rozumującej.

§ 2. Intrygi

Intrygi nie są czymś innym, jak szczekaniem pieska na słońca. W oczach rządu dobrze zorganizowanego pod względem społecznym, nie zaś policyjnym, piesek szczeka na słońca, nie uświadamiając sobie jego siły i powagi. Wystarcza na przykładzie wybitnym okazać doniosłość tych dwu czynników – a wkrótce pieski przestaną szczekać. Będą nawet kręciły ogonami na widok słońca.

§ 3. Sposób sądzenia przestępstw politycznych

Chcąc przestępców politycznych pozbawić nimbu dzielności, będziemy ich sadzali na ławie oskarżonych obok złodziei, zabójców oraz innych brudnych i wstrętnych przestępców. Wówczas w umysłach ogółu zjednoczy się pojęcie takich przestępstw politycznych.

§ 4. Cel sławienia przestępstw politycznych

Usiłowaliśmy i, o ile mi się zdaje, osiągnęliśmy to, że goje nie odgadli takiego sposobu walki z intrygami. W tym celu w prasie i przemówieniach, a pośrednio nawet w rozsądnie ułożonych podręcznikach historii, reklamowaliśmy męczeństwo przestępców politycznych, poniesione za ideę pomyślności powszechnej. Reklama ta powiększyła szeregi wolnomyślnych i znęciła gojów do szeregów naszego inwentarza żywego.

PROTOKÓŁ 20

§ 1. Program finansowy

Dziś zajmujemy się programem finansowym, który umieściłem na

końcu referatu mego jako najtrudniejszy, ostateczny i zdecydowany punkt planów naszych. Zaczynając referat, przypominam wam to, co wzmiankowałem wcześniej, że o wyniku ogólnym działań naszych decyduje sprawa cyfr.

Z chwilą objęcia władzy rząd nasz samowładczy będzie unikał, w myśl zasady samozachowawczej, zbyt wielkiego obciążenia nas podatkami, nie zapominając swej roli ojca i opiekuna, ponieważ jak organizacja państwa pociąga znaczne koszty, niezbędne jest posiadać odpowiednie fundusze. Dlatego też należy ze szczególną skrupulatnością opracować sprawę równowagi pod tym względem.

§ 2. Podatek postępowy

Rząd nasz, przy którym król będzie miał fikcję legalną posiadania wszystkiego, znajdującego się w państwie (łatwo to wprowadzić w czyn) – ma prawo uciekania się do uprawnionego wycofania wszelkich sum, a to w celu regulowania ich obrotu w państwie. Wynika stąd, że pobieranie podatków najlepiej zacząć od podatku postępowego od własności. W ten sposób podatki będą spłacane bez zbytniego obciążenia lub rujnowania, jako procent odpowiedni od majątku.

Bogacze winni rozumieć, że obowiązkiem ich jest oddawać część swego nadmiaru na użytek państwa, bowiem państwo to gwarantuje im pewność władania majątkiem pozostałym oraz zyski uczciwe. Mówię – uczciwe, gdyż kontrola nad majątkami uniemożliwia grabieże uprawnione. Powyższa reforma społeczna musi iść z góry, przyszedł już bowiem na nią czas i niezbędna jest, jako gwarancja pokoju.

Podatek, pobierany od nędzarza, jest nasieniem rewolucji i szkodzi państwu, tracącemu wielkie w pogoni za małym.

Niezależnie od tego podatki, obciążające kapitalistów, zmniejszają wprost bogactwa w rękach prywatnych, w których obecnie skoncentrowaliśmy je, jako przeciwwagę rządowej siły gojów – finansów państwa.

Podatek, zwiększany procentowo w stosunku do kapitału, da znacznie większy dochód, niż obecnie podatki osobiste lub cenzusowe. Są one obecnie z korzyścią dla nas jedynie z tego powodu, że wzniesają wzburzenie umysłów i niezadowolenie między gojami.

Siła, o którą oprze się król nasz, polega na równowadze i gwarancji pokoju: dla utrzymania ich kapitałisci muszą ustąpić coś ze swoich dochodów, aby zapewnić bezpieczeństwo działania maszynie państwowej. Potrzeby państwa winni pokrywać ci, dla których nie jest to ciężarem i ci którzy mają co dać. Środek ten wypłeni nienawiść biedaka do bogacza, w którym biedak będzie widział niezbędną podporę finansową państwa, budowniczego pomyślności i pokoju, bowiem zrozumie, że bogacze dostarczą środków niezbędnych dla osiągnięcia tego.

Żeby płatnicy inteligentni nie czuli się zbyt pokrzywdzeni przez opłaty nowe, będą otrzymywali dokładne sprawozdania co do dysponowania nimi. Wyjątek w tym względzie będą stanowiły sumy, przeznaczone na pokrycie potrzeb tronu i administracji.

Panujący nie będzie posiadał majątku własnego, bowiem wszystko, co jest w państwie, stanowi jego własność. W przeciwnym razie powstałaby sprzeczność, posiadanie funduszy osobistych pociągnęłoby za sobą skasowanie prawa do własności powszechnej.

Krewni panującego, prócz następców, utrzymywanych kosztem państwa, będą zajmowali stanowiska urzędników państwowych lub pracowali, aby zyskać prawo własności; przywileje krwi królewskiej nie powinny służyć do rozkradania skarbu państwa.

§ 3. Pobory postępowe w markach

Akty kupna i sprzedaży, otrzymywanie pieniędzy, spadków, będą obciążone postępowym poborem w markach. Nieujawnione przez pobór ten, bezwarunkowo imienne cedowanie własności pieniężnej lub wszelkiej innej, obciąży poprzedniego posiadacza opłatą części odpowiedniej podatku za czas od dokonania transakcji do

chwili wykrycia, że nie była zameldowana. Dokumenty cedujące winny być co tydzień składane w miejscowej kasie rządowej ze wskazaniem imienia, nazwiska, miejsca stałego zamieszkania byłego i nowego posiadacza. System cedowania imiennego winien być stosowany począwszy od określonej sumy poborów, wyższej niż zwykłe koszty aktów kupna i sprzedaży rzeczy niezbędnych. Akty te będą opłacały tylko podatek w markach, wynoszący określony procent od jednostki.

A teraz policzcie, ilukrotnie podatki takie pokryją dochody państwa gojów?

§ 4. Kasa funduszków państwa

Kasa funduszków państwa będzie zawierała określony zapas gotowizny, sumy zaś przewyższające ten zapas, winny być zwracane do obiegu. Z sum tych będą organizowane roboty publiczne. Inicjatywa robót takich, wypływająca ze źródeł urzędowych, przywiąże klasą pracującą do interesów państwa i do władców. Część sum tych obracana będzie również na nagrody za wynalazki i produkcję.

W żadnym razie nie należy zatrzymywać gotówki w kasach ponad ową ilość określoną, obliczoną hojnie, bowiem pieniądź powinien być w obrocie, wszelki zaś zastój w tym kierunku odbija się zgubnie na biegu spraw mechanizmu państwowego, dla którego pieniądź stanowi rodzaj smaru; przerwa w stosowaniu smaru może zatrzymać bieg prawidłowy mechanizmu.

§ 5. Papiery procentowe i zastój w obrocie

Zamiana części znaków obiegowych przez papiery procentowe wywołała właśnie zastój w obrocie. Skutki tego są już dostatecznie widoczne.

§ 6. Sprawozdania finansowe i kontrola kas państwowych

Biuro sprawozdawcze będzie również przez nas zorganizowane. Władca nasz będzie mógł znaleźć tam w każdej chwili

sprawozdanie szczegółowe z przychodu i rozchodu państwa z wyjątkiem sprawozdania za miesiąc, bieżący, jeszcze nie zastawionego.

Jedyną osobą, która nie będzie miała przyczyn do grabienia kas państwowych, będzie właściciel ich, a nasz władca, dlatego też jego kontrola usunie możliwość marnowania, lub roztrwonienia funduszków.

§ 7. Zniesienie reprezentacji

Wszelka reprezentacja dla etykiety będzie skasowana, jako odbierająca władcy czas cenny, potrzebny do kontrolowania i obmyślania. Wówczas potęga władcy nie będzie się rozdrabniała na faworytów, otaczających tron dla dodania mu blasku wspaniałości i przywiązujących wagę jedynie do spraw własnych, nie zaś do interesów państwowych

§ 8. Zastój kapitałów

Przesilenia ekonomiczne wywołaliśmy u gojów przez wycofanie pieniędzy z obiegu. Wielkie kapitały pozostawały w zastoju i wypompowywały pieniądze z państw, które zmuszone bywały do zwrócenia się o pożyczkę dla tychże kapitałów. Pożyczki te obciążały procentami finanse państwa, oddały je kapitałom we władanie pańszczyźniane. Koncentracja przemysłu w rękach kapitalistów, którzy zagarnęli cały przemysł ludowy, wyssała z ludu, a tym samym i z państwa, wszelkie soki.

§ 9. Emisja pieniędzy

Obecne emitowanie znaków pieniężnych nie odpowiada zapotrzebowaniu, toteż nie może zaspokoić wszystkich potrzeb. Emisje pieniędzy powinny być zastosowane do przyrostu ludności, przy czym dzieci powinny być wliczane również. Skontrolowanie emisji tej jest sprawą zasadniczą dla całego świata.

§ 10. Waluta złota

Wiecie o tym, że waluta złota była zgubą dla państw, które ją wprowadziły, bowiem nie mogła zaspokoić popytu na pieniądze, tym więcej, że wycofaliśmy, o ile było to możliwe, złoto z obiegu.

§ 11. Waluta oparta na wartości siły roboczej

U nas powinna być wprowadzona waluta, oparta na wartości siły roboczej. Może być na przykład papierowa albo drewniana. Dokonamy emisji według potrzeb normalnych każdego, poddanego, powiększając emisję w stosunku do ilości urodzeń, zmniejszając zaś odpowiednio do śmiertelności. Obliczeniami będziemy zarządzał każdy departament (jednostka administracyjna francuska), każdy okręg.

§ 12. Budżet w państwie syjońskim

Aby uniknąć opóźnień w asygnowaniu pieniędzy na potrzeby państwa, dekret władcy będzie określał wysokość sum i terminy wypłaty; sposób ten usunie protektorat rządu nad jednymi instytucjami ze szkodą dla innych.

Budżety dochodów i wydatków będą prowadzone równolegle, by jeden nie zaciemniał drugiego.

Projektowane przez nas reformy zasad instytucji finansowych gojów, przyobleczymy w takie kształty, że nie zatrwożą one nikogo. Wykażemy niezbędną reformę z powodu tego homerycznego nieporządku, do którego doszedł nieład finansowy u gojów. Nieład ten, jak wskażemy, polega na tym, że po pierwsze goje zaczynają od naznaczania budżetu zwykłego, który z roku na rok wzrasta. Przyczyna jest ta, że budżet ten zachowany jest przez pół roku, po czym żądany jest budżet uzupełniający, którym szafują przez trzy miesiące, następnie – budżet dodatkowy, wszystko zaś kończy się budżetem likwidacyjnym. Ponieważ zaś budżet na rok następny obliczany bywa odpowiednio do sumy ogólnej, budżet roczny potraja się w ciągu 10 lat. Okres pożyczek, który nastąpił bezpośrednio potem, dokonał reszty i doprowadził wszystkie państwa gojów do bankructwa. Rozumiecie

dobrze, że gospodarka podobna, której nauczyliśmy gojów, nie może być zastosowana u nas.

§ 13. Pożyczki państwowe

Każda pożyczka dowodzi niemocy państwa oraz niezrozumienia praw państwowych. Pożyczki, niby miecz Damoklesa, wiszą nad głowami władców, którzy zamiast czerpać z kieszeni podanych przy pomocy podatków chwilowych, idą prosić naszych bankierów o jałmużnę. Pożyczki zewnętrzne, są to pijawki których nie ma możliwości odjęcia od ciała państwowego, dopóki same nie odpadną lub też państwo nie odrzuci ich. Państwa gojów nie tylko nie zrzucają ich lecz nawet przystawiają ciągle, toteż muszą zginąć wskutek dobrowolnej utraty krwi. Czyż pożyczka, zwłaszcza zewnętrzna, jest właściwie czym innym? Pożyczka jest to wystawianie przez państwo weksli, stanowiących zobowiązanie procentowe, odpowiednie do sumy kapitału pożyczanego. Jeżeli pożyczka jest na 5 procent, to w ciągu 20 lat państwo wypłaci sumę procentową równą sumie pożyczki, w ciągu 40 lat podwójną, w ciągu 60 potrójną, a dług pozostanie długiem.

Z obrachunku powyższego staje się widoczne, że przy formie podatki pogłównego państwo odbiera biedakom ostatnie grosze, by móc zaspokoić bogaczy cudzoziemskich, od których pożyczyło pieniędzy, zamiast zebrać te grosze na potrzeby swoje bez płacenia procentów.

Dopóki pożyczki były wewnętrzne, goje przenosili pieniądze z kieszeni biedaków do kas kapitalistów. Z chwilą, kiedy przepłaciliśmy osobę odpowiednią, żeby przenieść pożyczki na grunt zewnętrzny, wówczas zasoby wszystkich państw popłynęły do kas naszych i wszyscy goje zaczęli nam płacić haracz poddańczy.

Lekkomyślność gojów panujących w stosunku do spraw państwa, sprzedajność ministrów lub ignorancja w zakresie spraw finansowych innych osób, stojących u steru, spowodowały zadłużenie państw w kasach naszych zobowiązaniami,

niemożliwymi do spłacenia. Ale ileż pracy i pieniędzy kosztowało nas to!

§ 14. Serie papierów jednoprocentowych

Do zastoju gotówki nie dopuścimy; nie będzie też państwowych papierów procentowych, prócz serii jednoprocentowych. Nie chcemy, żeby opłacanie procentów oddawało potęgę państwa do wyssania pijawkom. Prawo emisji papierów procentowych będzie przysługiwało jedynie towarzystwom przemysłowym, którym nietrudno będzie z zysków pokrywać procenty. Państwo z pieniędzy pożyczonych nie ma dochodów, bowiem zużywa pożyczki na wydatki, nie zaś na operacje.

§ 15. Papiery przemysłowe w państwie syjońskim

Papiery przemysłowe będą kupowane również i przez państwo, które zamiast płacić jak obecnie, daninę od pożyczek, stanie się z wyrachowania wierzycielem. Sposób ten usunie zastój pieniędzy, pasożytnictwo i lenistwo, pożyteczne dla nas u gojów niezależnych, lecz niepożądane w sferze, objętej rządami naszymi.

Jakaż to jaskrawa niedomyślność ze strony zwierzęcych umysłów gojów, która znajduje wyraz w tym, że pożyczając od nas na procent, nie rozumieli, iż tę samą sumę z dodatkiem procentów czerpali z własnych kieszeni państwowych, by uregulować wierzytelności nasze. Cóż było prostszego, nad wzięcie potrzebnych sum wprost od własnych poddanych. Jednocześnie dowodzi to genialności naszego umysłu wybranego, bowiem umieliśmy przedstawić sprawę pożyczek w sposób taki. że goje upatrzylili w nich nawet korzyść własną.

Obliczenia nasze, które przedstawimy w odpowiednim czasie i w oświetleniu doświadczeń wielowiekowych, dokonanych przez nas i na państwach gojów – będą odznaczały się jasnością, ścisłością i udowodnią wszystkim pożytek, płynący z reform naszych. Jednocześnie położy to kres nadużyciom, które pozwoliły nam owładnąć gojami, lecz które nie będą tolerowane w naszym

państwie.

System obrachunków zorganizujemy w sposób taki, że ani władca, ani najniższy z urzędników nie będzie w stanie wydać nawet najmniejszej kwoty bez naruszenia równowagi tego, na co była przeznaczona lub użyć ją inaczej, niż to wskaże określony plan działania. Rządzić bez planu określonego jest rzeczą niemożliwą. Krocząc drogą określoną, lecz z zasobami nieokreślonymi, giną bohaterowie.

§ 16. Władcy gojów, faworyci i agenci syjońscy

Władcy gojów, usunięci zgodnie z radami naszymi od prac państwowych dla zajęcia się przyjęciami, etykietą, uciechami – służyli za parawan rządowi naszemu. Sprawozdania faworytów, zstępujących swych w dziedzinie spraw, układane były przez agentów naszych i zaspokajały za każdym razem umysły krótkowzroczne obietnicami, że przewidywane są w przyszłości oszczędności i ulepszenia. Z jakiego źródła oszczędności? Z podatków nowych? – mogli zapytać, lecz nie zapytali czytając nasze sprawozdania i projekty. Wiecie, do czego doprowadziła ich podobna obojętność, do jakiego rozstroju finansowego, pomimo bezwzględnej zadziwiającej pracowitości ich ludów?!

PROTOKÓŁ 21

§ 1. Pożyczki wewnętrzne

Do tego, co powiedziałem na poprzednim zebraniu, dodam jeszcze wyjaśnienie odnośnie pożyczek wewnętrznych. O zewnętrznych nie będę już mówił, bowiem one zasilają nas pieniędzmi narodowymi gojów, dla naszego zaś państwa cudzoziemcy nie będą istnieli, jak w ogóle cośkolwiek zewnętrznego.

Korzystaliśmy ze sprzedajności administratorów oraz z niedbalstwa władców, aby otrzymywać kwoty podwójne, potrójne itd., pożyczając rządowi gojów pieniądze zupełnie ich państwom niepotrzebne. Czyżby kto mógł czynić coś podobnego w stosunku do nas? Toteż wyjaśnię szczegółowo jedynie sprawę pożyczek wewnętrznych. Ogłaszając zawarcie pożyczki podobnej, państwa

otwierają zapisy na weksle swoje, czyli na papiery procentowe. By uczynić je dostępnymi dla wszystkich, cena naznaczona bywa od setek tysięcy, przy czym pierwsi odbiorcy otrzymują rodzaj rabatu. Nazajutrz cena bywa podniesiona, rzekomo dlatego, że wszyscy rzucili się do kupowania pożyczki. Po kilkunastu dniach kasy są tak przepełnione, że nie wiadomo co robić z pieniędzmi (po cóż było je brać?). Zapasy pokrywają rzekomą pożyczkę kilkakrotnie: na tym polega cały efekt! Oto jakim zaufaniem cieszą się weksle państwa!

§ 2. Pasywa (niedobory, długi) i podatki

Kiedy już odegrano powyższą komedię, powstaje fakt wytworzonych pasywów, przy czym bardzo ciężkich. Dla pokrycia procentów trzeba zaciągnąć nowe pożyczki, nie umarzające, lecz powiększające dług zasadniczy. Po wyczerpaniu kredytu, trzeba przy podatkach opłacać procenty od długu, lecz nie sam dług. Podatki te są to pasywa, używane na pokrycie pasywów...

§ 3. Konwersje (zamiany długów państwowych na inne) i bankructwa

Z kolei następuje czas konwersji, które zmniejszają sumę procentów lecz nie sam dług i nie mogą być dokonane bez zgody wierzycieli: przy ogłaszaniu konwersji proponowany jest zwrot pieniędzy osobom, które nie chcą konwertować swych walorów. Gdyby wszyscy posiadacze nie zgodzili się na nią, wówczas państwa złapałyby się na własną wędkę, bowiem okazałoby się dłużnikami niewypłacalnymi. Na szczęście nie znający się na sprawach finansowych wierzyciele rządów gojów zawsze woleli straty na kursie i zmniejszenie procentu, niż ryzyko nowej lokaty, co niejednokrotnie pozwalało państwu pozbyć się wielomilionowych pasywów. Obecnie przy pożyczkach zewnętrznych, goje nie mogą urządzać takich figielków, wiedzą bowiem, że zażądamy zwrotu pieniędzy.

W ten sposób wykazanie niewypłacalności najlepiej dowiedzie krajom braku związku między interesami narodów i ich rządów.

§ 4. Kasy oszczędności i renta

Zwracam pilną uwagę waszą na tę okoliczność oraz na następującą: obecnie wszystkie pożyczki wewnętrzne skonsolidowane są przez tzw. długi lotne tj. o mniej więcej bliskich terminach. Długi te są to pieniądze czerpane z kas oszczędnościowych i zapasowych. Pozostając przez czas dłuższy w dysponowaniu państwa, fundusze te ułatwiają się na pokrycie procentów od pożyczek zagranicznych. Fundusze kas zamieniane są przez rentę na taką samą. Owa renta zatyka wielkie dziury w skarbie państw gojów.

5. Kasacja giełd

Wstąpiwszy na tron wszechświatowy, skasujemy bezwzględnie wszelkie podobne wykręty finansowe, jako nie odpowiadające interesom naszym. Zniesione będą również giełdy pieniężne, bowiem nie pozwolimy, by powaga władzy naszej chwiała się wskutek fluktuacji cen walorów naszych. Cena ich będzie określona przez prawo w stosunku do wartości istotnej bez możliwości zwwyżki lub też zniżki. Od tego zaczęliśmy nasze operacje z walorami gojów.

§ 6. Taksowanie walorów przemysłowych

Giełdy zastąpimy przez olbrzymie instytucje rządowe do taksowania walorów przemysłowych w myśl względów państwowych. Instytucje te będą w możności rzucenia w jednym dniu na rynek papierów za 500 milionów lub nabycia ich za taką sumę. W ten sposób wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe będą zależne od nas. Możecie wyobrazić sobie, jaką przez to zyskamy potęgę.

PROTOKÓŁ 22

§ 1. Tajemnica przyszłości

We wszystkim, o czym wam dotychczas mówiłem, starałem się szczegółowo zarysować przed wami tajemnicę faktów obecnych i minionych, doniosłych zdarzeń w niedalekiej już przyszłości

oraz tajniki zasad nowych stosunków z gojami i operacji finansowych. Na ten temat muszę jeszcze wiele dorzucić. W naszych rękach powstanie największa siła współczesna – złoto: w ciągu dwóch dni możemy z kas naszych wydostać dowolną ilość złota.

§ 2. Wielowiekowe zło fundamentem przyszłego dobra

Czyż trzeba jeszcze dodawać, że królowanie nasze dane jest od Boga?! Czyż posiadanie takich bogactw nie jest dowodem, że całe zło, którego musieliśmy się dopuszczać w ciągu tylu wieków, w wyniku doprowadziło do dobra, do wprowadzenia ładu we wszystkim! Ład będzie zaprowadzony, chociaż przy użyciu pewnej przemocy. Będziemy musieli dowieść, że jesteśmy dobroczyńcami, przywracającymi dobro istotne i wolność osobistą. Wyjaśnimy wszystkim, że wolność nie polega na samowoli i wyuzdaniu, zarówno jak siła i godność nie stanowią prawa do głoszenia zasad wywrotowych w rodzaju swobody sumienia, równości itd., że wolność osobista w każdym razie nie daje prawa podniecania siebie i innych przez wygłaszanie wstrętnych przemówień na zebraniach bezładnych; lecz wolność istotna to nietykalność obywateli, stosujących się dokładnie i uczciwie do praw współżycia, że godność ludzka zawarta jest w poczuciu prawa, oraz w zrozumieniu bezprawia, nie zaś tylko w fantazjowaniu na temat własnego Ja.

§ 3. Aureola władzy i mistyczna cześć dla niej

Władza nasz będzie wsławiona, bowiem będzie potężna oraz będzie rządziła i kierowała zamiast wlec się za przywódcami i mówcami, rzucającymi wyrazy bezsensowne, nazywane wielkimi zasadami, a będące ściśle mówiąc, niczym innym, jak utopią. Władza nasza będzie twórczynią porządku, w którym zawarte jest całe szczęście ludzkie. Aureola tej władzy wzbudzi dla niej mistyczną cześć narodów, które przed nią ukorzą się. Prawdziwa siła nie zrzeka się żadnych praw, nawet Boskich; nikt nie śmie zbliżyć się do niej z zamiarem odebrania choć źdźbła jej potęgi.

PROTOKÓŁ 23

§ 1. Zmniejszenie wyrobu przedmiotów zbytku

Chcąc przyzwyczaić narody do posłuszeństwa, należy nauczyć je skromności, trzeba więc będzie zmniejszyć wyrabianie przedmiotów zbytku. Przywrócimy przemysł ludowy, co poderwie kapitały prywatne fabrykantów. Jest to niezbędne, bowiem wielcy fabrykanci podniecają, choć nie zawsze świadomie, masy robotnicze przeciwko rządowi.

§ 2. Strajki w państwie syjońskim

Przemysł ludowy nie zna strajków, okoliczność ta jednoczy go z ustalonym ustrojem, a więc i z solidarnością władzy. Strajki jest to sprawa najniebezpieczniejsza dla rządu. Skończą się one z chwilą, kiedy my posiadziemy władzę.

§ 3. Zakaz pijaństwa w państwie syjońskim

Pijaństwo będzie również zakazane przez prawo i karane, jako występki przeciw człowieczeństwu ludzi, zmieniających się pod wpływem alkoholu w zwierzęta.

Poddani, powiadam, ulegają ślepo tylko silniej, niezależnej od nich władzy, w której znajdują obronę i poparcie przeciwko razem biczów socjalnych. Nic im z anielskiej duszy władcy. Muszą w nim widzieć uosobienie siły i potęgi.

§ 4. Zabicie dotychczasowego zdemoralizowanego społeczeństwa i wskrzeszenie go w nowej postaci

Władca, który zastąpi istniejące obecnie rządy, wegetujące wśród społeczeństw zdemoralizowanych przez nas, burzących się nawet przeciwko władzy Boskiej, dotkniętych pożarem anarchii – winien przede wszystkim zająć się gaszeniem tego ognia, trawiącego wszystko. Dlatego też powinien zabić takie społeczeństwa, chociażby zatopiwszy je w ich krwi własnej, aby je wskrzesić pod postacią prawidłowo zorganizowanego wojska, walczącego świadomie z wszelką zarazą, mogącą dotknąć organizm

państwowy.

§ 5. Zadanie wybrańca Bożego

Ten wybraniec Boży przeznaczony jest do złamania sił rządzonych przez instynkt, nie zaś przez rozum, przez zwierzęcość, lecz nie przez człowieczeństwo. Siły te triumfują obecnie w przejawach grabieży i wszelkich gwałtów pod maską wolności i prawa. Zburzyły one cały porządek społeczny, by na nim wzniesić tron króla żydowskiego, lecz rola ich się skończy z chwilą, kiedy on obejmie władzę. Wówczas trzeba będzie je znieść z jego drogi na której nawet pyłek nie powinien pozostać.

Wówczas będziemy mogli powiedzieć do narodów: dziękujcie Bogu i padnijcie na twarz przed tym, który ma na czole pieczęć przeznaczenia. Gwiazdą jego kierował sam Bóg, bo nikt inny, tylko ów wybraniec mógł uwolnić was od wszystkich rzeczy zgubnych i od wszelkiego zła.

PROTOKÓŁ 24

§ 1. Umocnienie podstaw dynastii króla Dawida

Przejdę obecnie do sprawy omówienia podstaw dynastii króla Dawida, które będzie polegało na tym przede wszystkim, co zawierało w sobie siłę niezbędną do utrzymania przez mędrców naszych kierownictwa spraw wszechświatowych, do kierowania kształceniem myśli ludzkości całej.

§ 2. Przysposabianie króla

Kilku członków rodu dawidowego będzie przysposabiało królów oraz ich następców, kierując się nie prawem dziedzictwa, lecz zdolnościami wybitnymi. Ci będą wtajemniczali króla w najtajniejsze szczegóły polityki, w plany rządu, tak jednak, by nikt tajemnic tych nie poznał.

Postępowanie podobne będzie miało na celu zaznaczenie wobec wszystkich, że rządy nie mogą być powierzane nikomu nie

wtajemniczonemu w arkana sztuki rządzenia.

Tylko osobom takim będzie Protokółane zastosowanie praktyczne planów wymienionych przez porównywanie doświadczeń wielowiekowych, wszelkie obserwacje drogami ekonomiczno-politycznymi oraz naukami społecznymi, słowem – całkowity duch spraw i ustalony sposób rządów.

§ 3. Usuwanie bezpośrednich następców królewskich

Następcy bezpośredni często będą usuwani od tronu, o ile w okresie nauki ujawnią lekkomyślność, słabość charakteru lub inne zgubne dla władzy właściwości, wytwarzające niezdolność rządzenia, a same przez się zgubne dla celów królowania.

§ 4. Kto godny będzie tronu w państwie syjońskim?

Jedynie osoby bezwzględnie odpowiednie do stanowczego, bodajby okrutnego, lecz niezachwianego sprawowania rządów, otrzymają ich ster od mędrców naszych. W razie przejawienia upadku woli lub innych cech ujemnych, królowie winni będą, w myśl prawa, oddawać rządy do innych rąk odpowiednich.

§ 5. Król i trzech wtajemniczający go

Plany działań królewskich w chwili bieżącej, a tym bardziej plany przyszłe, nie będą znane nawet tym, którzy będą nazywani najbliższymi doradcami króla. Jedynie król i trzech wtajemniczający go będą znali przyszłość.

§ 6. Król-los

W osobie króla, rządzącego z niewzruszoną siłą dobą i ludzkością, wszyscy będą widzieli niejako los i jego drogi niewidome. Nikt nie będzie wiedział, co chce osiągnąć król przez rozporządzenia swoje, a więc też nikt nie będzie śmiał zagrozić drogi do niewiadomego.

§ 7. Królami syjońskimi – tylko ludzie wybitnie inteligentni

Rzecz prosta, konieczne jest, żeby rezerwuar umysłowy królów odpowiadał zawartemu w nim planowi rządzenia. Oto dlaczego król będzie mógł objąć rządy nie inaczej, jak po zbadaniu umysłowości przez wymienionych mędrców.

§ 8. Król i naród

Żeby naród znał i kochał swego króla konieczne jest, by władca prowadził na placach publicznych rozmowy z narodem. Doprowadzi to do niezbędnego połączenia dwóch sił, rozdzielonych obecnie przez nas przy pomocy terroru.

Terror ten był od czasu pewnego niezbędny dla nas, by te siły rozdzielone podpadły pod władzę naszą.

§ 9. Nieskazitelność powierzchowności moralnej króla żydowskiego

Król żydowski nie może ulegać władzy swych namiętności, a zwłaszcza – lubieżności. Żadna z właściwości jego charakteru nie może pozwolić na panowanie instynktów zwierzęcych nad umysłem. Lubieżność najwięcej osłabia zdolności umysłowe i zaciemnia jasność poglądów, zwracając myśli w kierunku najgorszej, zwierzęcej strony działań ludzkich.

Punkt oparcia ludzkości, jakim będzie władca wszechświata ze świętego nasienia dawidowego, winien złożyć ludowi w ofierze wszelkie skłonności osobiste.

Władca musi być pod każdym względem bez zarzutu.

KONIEC

Źródło: Zbawienie.com